

จากอดีตถึงปัจจุบัน สถานรักษาพระภิกษุ สามเณรอาพาธแห่งแรกของไทย

อาคารวชิรญาณวงศ์ ในอดีตเป็นสถานที่สำคัญที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน ในการดูแลรักษาพระภิกษุ สามเณรอาพาธของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ แม้ว่าปัจจุบันอาคารนี้จะไม่ได้อีกใช้เพื่อการดูแลรักษาพระภิกษุและสามเณรอาพาธแล้วก็ตาม แต่เรื่องราวความเป็นมาของสถานที่แห่งนี้ การดูแลรักษาพระภิกษุ สามเณรอาพาธและการปรับปรุงพัฒนาในด้านต่างๆ มีเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยที่น่าสนใจ คอลัมน์ “ณ จุฬา” ฉบับนี้ จะพาทุกท่านไปรู้จักกับสถานที่รักษาพยาบาลพระภิกษุ สามเณรอาพาธของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันกันค่ะ

น.ส.วิภากรัตน์ กิตติสุภรณ์พันธ์ ผู้ตรวจการพยาบาลอายุรกรรม ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เล่าว่า ในอดีตสถานที่รักษาพระภิกษุและสามเณรอาพาธ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ได้สร้างขึ้นครั้งแรก ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อใช้เป็นที่พักรักษาอาการอาพาธของภิกษุ สามเณร ให้เป็นสัดส่วน ไม่ปะปนกับฆราวาส และเพื่อเป็นอนุสาวรีย์เชิดชูพระเกียรติคุณแห่ง สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส พระราชาอุปถัมภ์ โดยอาคารหลังนี้มีชื่อว่า อาคารวชิรญาณ ถือเป็นสถานที่รักษา พระภิกษุ สามเณรอาพาธแห่งแรกของประเทศไทย ก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2466 ต่อมาได้มีการสร้างอาคาร สามัคคีพยาบาล เพื่อรองรับพระภิกษุสามเณรอาพาธที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นแต่ภายหลังก็ได้รื้อถอนอาคารนี้ออกไป เมื่ออาคารวชิรญาณทรุดโทรมลง โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์จึงได้สร้างอาคารใหม่ขึ้นในบริเวณเดิม ของอาคารนี้โดยใช้ชื่อว่า อาคารวชิรญาณวงศ์ พร้อมทั้งได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอาคารวชิรญาณวงศ์ ในปี พ.ศ. 2526 อาคารใหม่หลังนี้มีทั้งหมด 4 ชั้น ประกอบด้วย ชั้นที่ 1 เป็นชั้นสำหรับบริจาคเงินสมทบทุน โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ชั้นที่ 2 ใช้สำหรับประกอบพิธีทางศาสนา ชั้นที่ 3 - 4 เป็นสถานรักษาพยาบาล พระภิกษุ สามเณรอาพาธ

น.ส.วิภากรัตน์ กิตติสุภรณ์พันธ์

เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2559 สถานรักษาพยาบาลพระภิกษุ สามเณรอาพาธก็ได้ย้ายมาอยู่ที่ชั้น 28 อาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ เป็นการถาวร ซึ่งได้รับการตกแต่งให้มียุทธศาสตร์ที่สงบและสวยงาม มีมุมกราบพระเพื่อความสงบและเป็นสิริมงคลและขวัญกำลังใจ ทั้งยังมีสถานที่กว้างขวางสามารถรองรับภิกษุสามเณรอาพาธได้จำนวน 28 เตียง โดยแบ่งเป็นห้องคู่จำนวน 20 เตียง และห้องเดี่ยวอีก 8 เตียง

ด้านการดูแลรักษานั้น น.ส.วิภากรัตน์ เล่าว่า พระภิกษุสามเณรอาพาธจะได้รับการดูแลที่แตกต่างจากผู้ป่วยทั่วไป เพราะนอกจากการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพการพยาบาลแล้ว พยาบาลผู้ปฏิบัติหน้าที่ดูแล จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับพระธรรมวินัยของท่านด้วย ดังนั้น ฝ่ายของเราจะมีพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล ที่เป็นผู้ชายค่อนข้างมากเพื่อดูแลความเรียบร้อยต่างๆ ของท่าน สำหรับพยาบาลผู้หญิงนั้นจะสามารถดูแลพระภิกษุ สามเณรที่อนุโลมและยินยอมให้ดูแลท่าน โดยจะต้องสวมถุงมือและขออนุญาตทุกครั้งก่อนการปฏิบัติหน้าที่

สำหรับการเยี่ยมไข้ ญาติหรือบุคคลทั่วไปสามารถเข้าเยี่ยมพระภิกษุ สามเณรอาพาธได้ตามปกติ และสามารถใส่บาตรพระได้ แต่จะต้องสอบถามจากเจ้าหน้าที่ก่อนทุกครั้ง เนื่องจากบางครั้งจะจำกัดอาหารเฉพาะโรค รวมถึงต้องได้รับการประเมินอาการก่อนเข้าเยี่ยมอีกด้วย สำหรับห้องพิเศษจะอนุญาตให้เฉพาะที่มีอุปถัมภ์และฆราวาสชายอยู่เฝ้าเท่านั้น นอกจากการดูแลที่โรงพยาบาลแล้ว เมื่อพระภิกษุ สามเณรมีอาการดีขึ้นสามารถกลับบ้านได้แล้ว ฝ่ายการพยาบาลยังมีทีม Home Health Care ในการเข้าไปดูแลและแนะนำโยมผู้อุปถัมภ์ถึงที่วัด เพื่อให้สามารถดูแลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องต่อไป

ในส่วนผู้ป่วยติดเตียงที่ไม่สามารถกลับวัดได้หรือไม่มีผู้อุปถัมภ์ดูแล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ได้ร่วมกับสำนักสงฆ์ป่ามะขาม ต.หนองสาหร่าย อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา สถานที่ดูแลภิกษุ สามเณรอาพาธโดยเฉพาะ ซึ่งสำนักสงฆ์แห่งนี้ภิกษุ สามเณรอาพาธ จะได้รับการดูแลเป็นอย่างดีจากพระผู้ดูแลที่มีความเชี่ยวชาญ นอกจากนั้นแล้วที่นี่ยังมีลักษณะคล้ายวัด ซึ่งภิกษุ สามเณรสามารถปฏิบัติกิจของสงฆ์ได้อย่างเต็มที่

นี่คืออีกหนึ่งเรื่องราวดีๆ ของ ณ จุฬา สถานที่รักษาพระภิกษุ สามเณรอาพาธ ที่สะท้อนให้เห็นว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ได้ให้ความสำคัญกับการดูแลรักษาพยาบาลพระภิกษุ สามเณรอาพาธมาตั้งแต่อดีตจวบจนถึงปัจจุบัน

